

BUITENLAND

Door een ongelukkige samenloop van omstandigheden, is onderstaande bijdrage tot nu blijven liggen. Wij meenden desondanks haar onzen lezers niet te mogen onthouden.

Red.

DE „VIII DEUTSCHE ZAHNÄRZTETAG“.

DÜSSELDORF 30 JULI--4 AUGUSTUS 1937.

Wanneer men thans, na afloop van dit congres een vergelijking maakt met het gelijknamige congres, hetwelk ik in 1935 te Berlijn heb bijgewoond, dan komt men tot het besluit, dat zoowel het wetenschappelijke als het feestelijke programma en het aantal deelnemers (van binnen- en buitenland) van Berlijn nog werd overtroffen door Düsseldorf.

Het hoofdthema luidde dit jaar: „Chirurgie en Orthopaedie van mond, kaak en tanden” en het zal wel niemand verwonderen, dat men, behalve vanwege het feit, dat de tentoonstelling „Schaffendes Volk” een stimulans was het congres in Düsseldorf te doen plaats vinden, in de eerste plaats de keuze op deze prachtige stad aan den Rijn heeft doen vallen vanwege de aanwezigheid van de Westdeutsche Kieferklinik, die onder de zeer bekwame leiding van Prof. Dr. L i n d e m a n n, zoowel in binnen- als buitenland een zeer groote reputatie geniet. Waren voorheen de oorlogsgewonden degenen, die hier hulp kwamen zoeken, thans zorgen sport en snelverkeer voor het voortdurend in behandeling zijn van ca. honderd kaakfracturen, waarbij de pathologie der mondholte voor het verdere patiëntenmateriaal zorgt.

Zaterdag 31 Juli werd te half tien in de enorme zaal van het Zeiss Planetarium de aanvang van het congres met fraai orgelspel opgeluisterd, terwijl Vrijdags daaraan voorafgaande een genoegelijke begroetingsavond had plaats gehad in de Schadow-Keller. De ca. 1500 Duitsche en 300 buitenlandsche collega's van 21 verschillende nationaliteiten,

waarvan de Belgen wel met het grootste aantal waren opgekomen, werden begroet door den ook bij ons welbekenden Reichszahnärztführer Dr. S t u c k. Het onderwerp van zijn openingsrede was de tandarts-tandtechnikers-kwestie, waarvan Dr. S t u c k als *de* oplossing ziet, dat in de toekomst de tandheelkunde uitsluitend zal worden beoefend door tandartsen. Dr. R o w l e t t, Leicester, penningmeester der F.D.I., die namens de buitenlandsche tandartsen sprak, werd met een warm applaus begroet. In zijn begroetingswoord legde hij er den nadruk op, dat internationale samenwerking óók voor de tandheelkunde van het grootste belang is, dat echter de internationale wetenschappelijke vereenigingen slechts dan groeien kunnen, als zij de moreele steun van de verschillende landen bezitten, en hun regeeringen er van kunnen overtuigen, dat een lidmaatschap van dergelijke internationale organisaties in geen geval een conflict van den enkeling met zijn vaderlandsche plichten meebrengt. Ook hierop algemeen applaus.

Daar het te ver zou voeren alle sprekers, die al dan niet politiek gekleurde redevoeringen ter begroeting hielden, te memoreeren, zal ik thans eenige grepen doen uit het welvoorzene wetenschappelijke programma.

Prof. L i n d e m a n n, die dit jaar het congres presideerde, behandelde in zijn openingsrede het groote nut van samenwerking van chirurgie en kaak-orthopaedie. Dit kwam nog duidelijker tot uiting in zijn referaat over de chirurgische en prothetische behandeling van verhemeltespleten.

Prof. A x h a u s e n sprak over de taak van den tandarts, die het chirurgische en kaak-orthopaedische gebied beheerscht, in den oorlog.

Het derde hoofdreferaat over de odontogene Ostitiden, gehouden door Prof. H a u b b e r r i s s e r, deed ons inzien hoe gewichtig voor de behandeling van deze ziekteverschijnselen algemeen-chirurgische begrippen en richtlijnen zijn.

Talrijke voordrachten sloten aan bij dit hoofd-referaat. Wij noemen er slechts twee: Prof. W i r z, München, behandelde de vraagstukken, die betrekking hebben op de volksvoeding; Prof. S c h o e n b e c k, Berlijn, sprak over de noodzakelijke en waardevolle nieuwe materialen in de tandheelkunde (b.v. palladium-zilver-legeringen, kunsthars, enz.).

Natuurlijk werd na inspanning ook voor ontspanning gezorgd, waarmee ik niet zeggen wil, dat de ontspanning, die voornamelijk in de avonden werd aangeboden, minder vermoeiend was dan de dagtaak.

Op Zaterdagavond waren alle buitenlandsche congres-deelnemers de gasten van de stad Düsseldorf aan een diner in de Rheingoldzaal; de

opkomst was zóó overweldigend, dat door de congresleiding het zeer wijze besluit werd genomen den vertegenwoordigers der verschillende naties niet hier, doch in kleinere kring gelegenheid te bieden hun land met een enkel woord (sommige gebruikten er maar al te veel) te vertegenwoordigen. 's Zondags werden een 60-tal buitenlanders uitgenoodigd deel te nemen aan een lunch in een der zaaltjes van het hotel Breidenbacher Hof, waarbij Dr. Stuck als gastheer fungeerde en hiér nu werd ons de gelegenheid geboden het al dan niet begeerde woord te voeren. Nederland werd ditmaal voor het eerst, behalve door ondergeteekende namens de Tandartsen, door de vereeniging van Mondartsen vertegenwoordigd bij monde van Dr. van Ommen, Amsterdam. Eén der orators zag kans zijn toehoorders gedurende een kwartier te boeien, hoewel op een enkele uitzondering na wel niemand ook maar één enkel woord van zijn speech kon begrijpen . . . het was de Italiaansche Prof. Perna uit Rome.

De Zondag werd besloten met een „Lustige Sommerabend am Rhein in sämtlichen Räumen der Rheinterrassen”. Daar echter de beschikbare ruimte de menigte, die opgekomen was, niet kon bergen en nog minder kon laven en spijzen, kwam het „Lustige” min of meer in de knel.

Maandagmorgen werd te half tien het congres voortgezet. Men werd thans voor een moeilijke keuze gesteld, daar de voordrachten plaats hadden in drie verschillende gebouwen en daar nog drie of vier tegelijk in verschillende zalen. Naast de hoofd-verhandelingen in het Planetarium zien we dan in Kunstpalast en Rheinterrassen de vele onderwerpen van de „Arbeitsgemeinschaft” voor prothetiek, — orthopaedie, — conserveerende tandheelkunde, — anatomie en pathologie behandeld.

De voordrachten over de prothetische tandheelkunde onder voorzitterschap van Prof. Schröder leverden geen nieuwe gezichtspunten op, wat ook niet te verwonderen valt, wanneer men in aanmerking neemt, dat Weenen nog frisch in ons geheugen ligt. Het was zeer te betreuren, dat er geen tafeldemonstraties in het programma waren opgenomen; de orthodontische afdeling maakte hierop een uitzondering, waar zeer interessante demonstraties gegeven werden, o.a. door De Coster, Brussel; Korkhaus; A. M. Schwarz, Weenen; (rubberplaten met veeren); en Prof. Simon. De gehouden voordrachten waren voor het grootste gedeelte van gelijken inhoud als die op het dit jaar te Brussel gehouden congres der E.O.S.

Op de conserveerende afdeling behandelde Prof. Prinz, Philadelphia, in een voordracht zijn methode en ervaringen van de wortel-

kanaalbehandeling met behulp van electrosterilisatie (iontophorese). Een zeer vernuftig systeem voor het evenwijdig prepareren van kanaaltjes van stiftverankeringen voor inlays, „halve” kronen en steunapparaten voor elementen met levende pulpa werd gedemonstreerd door *Strunz* uit Berlijn. Het hierbij benodigde instrumentarium zal binnenkort in den handel worden gebracht en belooft een groote vereenvoudiging voor deze zoo moeilijke arbeid te worden.

De „Arbeitsgemeinschaft” voor caries-onderzoek en caries-bestrijding vergaderde onder voorzitterschap van Prof. *Schröder*, die een overzicht gaf van de belangrijkste vraagstukken op dit gebied. Interessant waren opmerkingen over gistings-processen en de vaststelling dat melkzuur naast de intermediair optredende zuren van de alcoholische gisting een ondergeschikte rol speelt. Het geheele complex der voedingsvraagstukken werd in verschillende voordrachten behandeld, o.a. door Prof. *Haffner* (over kalk- en phosphorstofwisseling), Prof. *Schiötz*, Oslo (over systematische diëetproeven), *Ragnar Berg* en Prof. *Korkhaus* (over de resultaten van voedingsproeven met „Hartbrot”). Histologische vraagstukken, het glazuur betreffend, kwamen aan de orde, zoo sprak Dr. *Keil* over de krijtachtige vlekken.

Na afloop van het congres bestond er gelegenheid deel te nemen aan eenige excursies, waarbij mijn keuze viel op de bezichtiging van de I.G. Farben-Werke te Leverkusen, hetgeen ik niet betreurd heb. Hoewel een beperkt aantal uitnodigingskaarten waren uitgereikt overschreed het aantal deelnemers nog de 300. Vooral de pharmaceutische afdeling was voor ons zeer interessant. Na een voordracht over bloedstelping in de fraaie projectiezaal, gevolgd door eenige films, werd dit bezoek aan „Bayer” besloten met een „Imbiss” in het Casino. In de beste stemming verlieten we met autobussen Leverkusen, om deel te nemen aan een afscheids-avond in de beroemde Künstlerverein „Malkasten”. Wederom hebben de Deutsche collega's alles in het werk gesteld om ons een goeden indruk van het congres mee te geven en ons in de weinige vrije uren, die wij ter beschikking hadden, op de meest aangename wijze bezig te houden.

De Dental Schau was grootsch van opzet; uren heb ik er doorgebracht; eenige belangrijke nieuwigheden vielen er waar te nemen, waarvan ik slechts een „unit” met luchtkoelinrichting op de boor in hand of hoekstuk memoreer. Omtrent andere nieuwigheden kunnen U de „Dental Projector” of de Deutsche vakbladen inlichten.

DE DECKER.